

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 47. Thomæ querelæ contra Papam & Cardinales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII.
A.C. 1167.

§. XLVII.

Thomæ querelæ contra Papam & Cardinales.

II. ep. 30. **I**nter hæc S. Thomas ad Papam longæ exaravit literas, in quibus postquam ea retulit, quæ in Colloquio Gisfortienſi acta fuerant, conqueritur, quod Rex illos solum advocasset Episcopos, quos sibi adversarios novisset, & affirmat, sibi nec tutum esse nec possibile quodcunque iudicium, extra Sancti Patris præsentiam, subire. His addit: *Quia ergo cura omnium Ecclesiarum tibi incumbit, converte, obsecro, oculos tuos ad Occidentem, & aspice, quam temere a filiis suis habeatur Ecclesia. Quære ex Cardinale Ottone quid in Turonia, quid in Normannia viderit. Quid de Anglia audiverit. Ut enim sortem Ecclesiarum Cantuariensis & Turonensis silentio præteream, quibuscum Rex, ut nosti, egit, jam diu Episcopatus septem in nostra provincia & in provincia Rotomagensi vacantes occupat, & Episcopos eligi non finit. Regii Satellites Clericos Anglia impune spoliant. Si tanta dissimulamus, quid Jesu Christo in die Judicii respondebimus? quis aliquando Anticristo resistet, si hodie ejus Præcursores arguendi animus Sacerdotibus deest? nostra ignavia Reges in Tyrannorum feritatem degenerant,*

rant, nec plus juris aut privilegii, quam ^{Sæcul. XII.} ipsis lubet, Ecclesiis permittunt. Frustra ^{A. C. 1167.} nobis Siculorum aut Hungarorum exempla proponuntur, quæ nobis coram Tribunali Divino nihil præsidii afferent.

Cum vero elapso exinde triduo a Legatis mandata accepisset, quibus ejus Potestas suspendebatur, data ad Papam altera epistola dicebat: *Ridiculos nos effecit cunctis in regione hac degentibus Legatorum tuorum auctoritas, nullum modum in causa nostra tenentium. Quid opus erat, Domine! Legationem committere viro, ex cujus initiis quid eventurum esset cognoscere poteras? qui nihil, inquam, antiquius habuit, quam Principibus adulari, tuæ & Ecclesiasticæ Dignitatis proditor.* His S. Thomas Guilielmum Papiensem carpit.

Simul Archiepiscopus datis ad omnes Cardinales literis multo vehementioris stili præter alia agebat: *Quo animo injuriam Jesu Christo in mea persona, sive potius vobis ipsis, quorum est Jesu Christi vices in terris agere illatam dissimulare potestis? Num fingitis vos ignorare, quod Rex Angliæ quotidie Bona Ecclesiæ usurpet, ejusque libertatem destruat? in Clericos nullo discrimine manus injiciat, hos carceri tradat, alios mutilet, aliis oculos eruat, ad duellum, ad probationem ignis vel aquæ subeundam compellat. Prohibeat*

II. ep. 46.

Sæcul. XII. *bibeat Episcopis, ne Metropolitans suis*
A.C. 1167. *obediant, minoribus Clericis ne Præsuli-*
bus suis pareant, legitime excommunicatis,
ne se ut tales gerant. Tandem ductus
exemplo magni illius Schismatici, per-
secutoris vestri, Ecclesiam tota sua liber-
tate privare conetur. Hic Fridericum
Imperatorem stringit. Si Regi nostro
ista omnia impunita abeant, quid ejus
Successores facient? imo quid non illi,
qui vobis in Ecclesiæ Romanæ Dignitati-
bus succedent, pati non cogentur? cavete,
ne sicut occasiones & fraudes, ita etiam
in dies malum crescat. Nolite fidere in
favore Principum, nec in divitiis peri-
turis, sed succurrendo oppressis thesaurum
vobis in Cælo comparate. Si cessatis, vos
meque omnesque exilii mei consortes ju-
dicet Deus! expetat a vobis rationem
sanguinis illorum, qui propter causam
meam mortui sunt! dissimulationem &
injustitiam vestram ulciscatur! Deus
Optime! quis vigorem deinceps speret in
membris, ubi Caput languet? jam ubi-
que audias dicentes, nihil esse Romæ, quod
delinquentes, si Viri potentes sint, ti-
meant. Vestra lenitas, nisi attenditis,
omnes Reges pervertet. Princeps noster
hodie eo audaciæ pervenit, ut Sicularum
insolentiam imitetur, vel potius superet.
Clerici in Anglia favorem Curia Regalis
exambiunt, mores ad aulæ palatum com-
ponunt,

ponunt, assentantur, fidem Regi jurant, Sæcul. XII.
A.C. 1167
ut eo facilius privilegia Ecclesiastica, quæ
pro lubitu in Regno suo distribuit, con-
sequantur. Et inferius: Itaque amico
fideliter monenti credite, resumite Spiri-
tus & vigorem Sacerdotibus dignum,
utimini gladio S. Petri, & cum contu-
melias Jesu Christo irrogatas vindicatis,
nemini parcite. Ecclesia Dei non dissimu-
latione, non astutia, sed justitia & veritate
regitur.

§. XLVIII.

Absolutio subreptitia.

Promiserat Papa, se illos, quos Tho-
mas excommunicaverat, absolutu-
rum esse, si forte periculum esset, ne more-
rentur, & adjecta conditione, si juras-
sent, se recuperata sanitate, mandatis
Papæ obsecuturos. Itaque cum hujus-
modi excommunicatis, Rege præci-
piente, mare trajiciendum esset, præ-
sumentes navigantibus imminere mortis
periculum absolvi petierunt a quodam
paupere Episcopo in Wallia, tam leges
quam Canones ignorante, qui relicto
Episcopatu ad Abbatiam pinguiorem
transierat.

Ubi Legati advenerunt, Joannes
Saresberienlis graves querelas movit
apud Papam, contra Absolutionem in
fraudem Legis impetratam, sine ulla Satis-
factione

II. ep. 3.

II. ep. 26.

II. ep. 103.

Jo. Sarisb.
ep. 220.